

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 44. De quatro verbo Christi in cruce: Deus meus, Deus meus, vt
quid dereliquisti me?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO

QVADRAGESIMAQVARTA.

DE QVARTO VERBO CHRI-
sti in Cruce: Deus meus, Deus
meus, vt quid me dere-
liquisti?

EVANGELIUM.

ET ab hora sexta tene- *Matt. 27.*
bræ factæ sunt super *Marc. 15.*
vniuersam terram vs- *Luc. 23.*
que ad horā nonam,
& obscuratus est Sol.
Et circa horam nonam clamauit Ie-
sus voce magna dicens: Heli, Heli,
Lamasabactani, quod est interpre-
tatum: Deus meus, Deus meus vt
quid dereliquisti me?

PROPHETIÆ.

OMNIA luminaria cali mœerere fa- *Ezech. 32.*
ciam,

Psal. 21. *Deus meus respice in me, quare me dereliquisti.*

Iob. 30. *Clamo ad te, & non exaudis me; sed & non respicis me, mutatus es mihi in crudelem.*

Isaia 49. *Dixit Sion; dereliquit me Dominus, & Dominus oblitus est mei.*

CONSIDERATIONES.

1. Punctū. **D**VM verus iustitiæ Sol deficere incipit, mox etiam corpora caelestia, & Sol iste visibilis, Lux illa mundi clarissima, auctori suo veluti compatiens, reducit & abscondit lucis suæ radios, nolens ad Creatoris iniuriam cuiquam feruire. Cùm enim deficeret & moreretur auctor vniuersitatis, apparebat etiam res omnes creatas cupere vnà cū illo deficere, & se illi mortis comites adiungere. Quo verò dolore nouo affecta est tu tristis Virgo Mater, cùm res videret sensus expertes, tristitiæ & compassionis signa edere: Solē obscuro se velo obtegentem, quasi oculos obligare, ne videret horrendū illud spectaculum: homines verò præditos ratione, tã impios & crudeles esse in ipsum Deum & Creatorē suum.

Considera, quomodo benedictus Iesus, circa horā nonam, cùm iam admodum

dum debilitatus & exhaustus esset, tum intolerabili clavorū dolore, quibus gravissimè affligebatur, tum copia sanguinis effusi, & sudoris perpetui, quem extremus ille dolor exprimere solet; cum sacrum illud corpus, lethali frigore undiq; diffuso, ita rigidum esset, ut vix regere aut attollere posset sanctum caput: cum non inueniret neq; intus, neq; foris, qui aliqua in te sibi auxilio aut solatio esset: attollit moribundos ad cælum oculos, & cum multis lacrymis elata voce clamat, dicens: *Deus meus, Deus meus* *Psal. 27.*
ut quid me dereliquisti? quare, Pater Sā- *Iob. 30.*
cte, factus es mihi in crudelem? Quare tu,
 qui nunquā deseris clamantes ad te, & sperantes in te; nunc me Filium tuum sic derelinquis, ut mori me sinas tamquam nō essem Filius tuus sine vllō auxilio aut solatio, in extrema hac lucta?

Verbum hoc ideo voluit loqui Christus, quia cum videret omnes admirari singularem illā patientiam & mansuetudinem, quam in tot cruciatibus & iniurijs demonstrabat, ne putarent se carere iam sensu; sed ut intelligerent verè illi parte animi inferiore sentire maximos dolores, expressit hoc miserabili clamore intolerabiles suas pœnas. Nā Saluator noster, quod ad sensitivā huma-

næ naturæ suæ partem attinet, nihil auxilij à superiore parte accepit: sed relicta fuit, vt pateretur, quantum pati posset, absque vlla consolatione, quæ derelictio grauior illi fuit omnibus reliquis supplicijs.

Christus à Patre derelictus est, vt eam poenam sustineret, quã homo peccando meruerat. Cum enim homo in Paradiso reliquisset Creatorem suum, merebatur scilicet vt & ipse ab eo relinqueretur. Conqueritur ergo Christus nostra, nõ sua causa, quia enim voluit nobis se coniungere, & desponsare sibi naturam humanam, relinquitur à Patre, quia voluit amplecti nos, cõfixit & sauciavit se spinis peccatorum nostrorum, atque idcõ clamat, & queritur se derelictum, vt omnes intelligamus, ad quã graues angores & calamitates, peccata illum nostra, ipsiusque in nos amor deduxerint. Deinde queritur cum Patre, non quod poenas sibi infligat, sed quod non amplius suggerat sibi vitas, neque vitã proroget, vt pro amore nostro plura maioraque sustineat. Denique conqueritur de exiguo passionis suæ fructu: cum enim eo tempore, tam copiosam offerret Patri satisfactionem, quæ vel mille mundis ad salutem sufficeret, non

potuit

potuit tamen ad illud vsque tempus, quemquam, nisi vnum latronem sibi adiungere: neque relinquebat in toto orbe quenquam, cui in se perfecta esset fides, nisi vnicam fidelissimam parentem.

Virgo benedicta, quis tibi sensus tum fuit, quantus ad veterem nouus dolor accessit, cum audires filium tuum sic derelictum à Patre, cui illū toties commendaueras? Si à suo Patre, à quo solo expectari solatium poterat, derelinquitur, quis illi succurret? Omnes illum persequuntur, omnes laceſſunt, & quia nihil amplius possunt manu, non cessant eum mordere & lacerare linguis, omnes amici & noti eius de longè stant, discipuli fugerunt & dispersi ab eo sunt. Tu sola fide perfecta & caritate astas Filio tuo: at non vt consolers, sed vt dolorem nouum extremis addas doloribus. Non potes illi quicquam opis afferre, ne tangere quidem: vulnerare, & penetrare cor potes dolore præsentis tuæ.

O ingrata anima mea, contemplare in hac cruce Christū, & ausculta, quam iustam de te querelam inst. tuat. O homo, in quiens, vide quæ pro te patiar, nō est dolor, qui comparari possit cum dolore meo. Clamo ad te, ego, qui pro te

Q 3. monior.

mior. Vide supplicia quibus crucior. Vide quibus affixus sim clavis. Vide lacrymas, quas pro te fundo. Vide spinas quibus compungor. Vide sputa & probra, quibus me inimici dedecorant. Et cum tantus sit dolor, quem foris patior in corpore, grauior est fletus & dolor, qui intus me cruciat, cum te mihi tam ingratum cognosco.

COLLOQVIVM.

ROGABIS Christum D. N. per illos angores, quibus afflicta est sanctissima eius anima, cum ad Patrem clamaret, *Deus meus, Deus meus ut quid me dereliquisti;* efficiat in te per gratiam suam, ut in omnibus molestiis & angustiis, refugium semper cum certa fiducia ad ipsum habeas, neque permittat, ut velut relictus & indignus sua misericordia reijciaris; sed exaudiat de caelo vocem tuam, ut ipso iuuante fructum possis et tentationibus & rebus aduersis capere, ad gloriam Maiestatis ipsius & animae tuae salutem.

DOCUMENTA.

1. **C**VM in periculum, aut difficultatem, aut certamen contra tentationes incidimus; non abijciendus aut demittendus est animus: sed per preces humiliter

militer refugiendum ad Deum, quem admodum & Christus confugit ad Patrem.

2. Neq; tum quidem turbari debemus, cum subducta omni consolatione spiritus, aut cum radio quodam & afflictione in seruitio Dei versantes, videmur ab ipso planè deserti. Idem enim Christo in cruce pati contigit.

3. Cum Christus propius ad mortem accederet obscuratus est Sol, & facta sunt tenebra super terram: Sic quando mentis ardor incipit tepescere, & in ea deficere Spiritus CHRISTI, vita ipsius; obscuratur intelligentia; ipsa verò incurrit in tenebras peccatorum.

4. Si Filius Dei, in quo tantum sibi complacuit aternus Pater, eò quod unum esse nobiscum vellet, sic à Patre derelictus est; quid nobis erit, qui pleni sumus peccatis, si in morte non reperiamur uniti & coniuncti Christo?

5. Si amore nostri Christus, ut unà nobiscū esset, relinquere à Patre voluit: quid nē & nos deseramus omnes huius mundi res, & nos ipsos, ut coniungamur, & semper cum Christo simus.

6. Ut Christus non cessavit Patri obedire, quamvis ab eo relictus: sic non detet nos querere consolationes sensibiles, sed paratos esse absque consolatione illi

seruire, scientes eo tempore actiones nostras, et si maiore cum labore & difficultate peragantur, plus mereri, quam si cum dulci animi sensu & consolatione peracta essent.

MEDITATIO

QVADRAGESIMAQVINTA.

DE QVINTO CHRITI
verbo in cruce:

Sitio.

EVANGELIVM.

*Ioan. 19.
Matt. 27.
Marc. 15.*

OSTEA sciens Iesus, quia omnia consummata sunt, vt consummaretur Scriptura dicit: *Sitio.* Vas ergo positum erat aceto plenum. Et continuo currens vnus ex eis, acceptam spongiam impleuit aceto, & imposuit arundini, & obtulit ori eius.